

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **Ing. J. F.**, nar. X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2024, č. j. KUOK 116015/2024 ve věci
bodového hodnocení řidiče,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

- Magistrát města Přerova (dále jen „správní orgán I. stupně“) zamítl rozhodnutím ze dne 6. 6. 2024, č. j. MMPr/104306/2024/Ras, námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 4 bodů za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
- Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Konkrétně namítal, že

- a) žalovaný nerespektoval odvolací důvody a zcela ignoroval důkazní návrhy. Žalobce předložil rozhodnutí jiných krajských úřadů v obdobných věcech, z nichž vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů, přičemž by dle zásady legitimního očekávání měla u krajských úřadů existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí;
 - b) žalobce v odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů, žalovaný k tomu uvedl, že tyto posuzovat nemůže. Žalovaný pak posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů;
 - c) ačkoli lze souhlasit s žalovaným, že je blokové řízení specifické, nelze tím omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu požadavků zákona na tento typ rozhodnutí. Pokutové bloky série X č. X a série X č. X nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série X č. X ano, je tedy zřejmé, že i přes specifčnost blokového řízení a pokutového bloku samotného lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. Policejní orgány porušily ustanovení, přičemž nedodržení taxativně stanovených požadavků je porušení zákona a představuje rizik možnosti zrušení pokutových bloků;
 - d) pokutové bloky ze dne 21. 3. 2024, 21. 2. 2024, 14. 3. 2023, 25. 11. 2022, 10. 4. 2020, 11. 8. 2019, 5. 9. 2018, 15. 2. 2017, 29. 6. 2016 a ze dne 25. 6. 2016 jsou nezpůsobilé pro záznam bodů, neboť v nich přestupek není vymezen konkrétním, individualizovaným jednáním, není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v kolonkách týkajících se přestupce není přesně a čitelně uvedeny všechny údaje, názvy obcí, ulic a právní kvalifikace přestupku jsou neúplné (př. porušení § 6, § 7 či § 18 bez uvedení bodu či písmena) a zkratkovitě, údaje o výši uložených sankcí jsou neúplné či chybí a nelze ověřit, zda výše sankce vyjádřená čísly koresponduje s výší sankce vyjádřené slovně, chybí údaj, zda byly přestupky spáchány úmyslně či z nedbalosti, není uvedeno místo, kdy byly vydány, a nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou, přičemž zřetelný není ani podpis účastníka.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Upozornil, že námitky uplatněné v řízení o námitkách uplatňuje zmocněnec žalobce i v jiných obdobných případech a jde o univerzálně použitelné námitky bez zjevné vazby na konkrétní případ. Rozhodnutí jiných úřadů nebyla k odvolání přiložena, tudíž se jimi nemohl detailně zabývat. Ve své rozhodovací praxi čerpá z judikatury správních soudů, přičemž k odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů je povolán především NSS. Dále žalovaný poukázal na skutečnosti, které jsou předmětem řízení o námitkách, a zdůraznil, že správní orgán I. stupně v posuzované věci prověřil záznam bodů z registru řidičů, který žalobce výslovně napadl, tedy správnost bodů zapsaných ke dni 21. 2. 2024 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně posoudil existující podklady a zjistil, že body byly zaznamenány správně. Uvedl dále,

že pokutové bloky č. X a X nebyly v posuzované věci použity. Příkazový blok série X č. X byl vyplněn přehledně ve všech kolonkách.

B. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Uvedl-li proto žalobce obecně (jako nadpis dílčí kapitoly žaloby) pouze „*Nerespektování odvolacích důvodů*“, jedná se o výtku nenaplněnou jakýmkoli konkrétním skutkovým obsahem (není uvedeno, která odvolací námitka zůstala opomenuta), a proto se jí soud nemohl nijak blíže zabývat. Stejně tak tvrzení, že žalovaný zcela ignoroval důkazní návrhy žalobce, není nijak konkretizováno. Úkolem soudu jakožto nestranného posuzovatele však není za žalobce žalobní body domýšlet.
6. Absence reakce žalovaného na rozhodnutí jiných správních orgánů, kterých se žalobce v žalobě dovolává, nemůže být žalovanému vytýkána, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce tato rozhodnutí ani jakákoli jiná rozhodnutí, která by svědčila o odlišné správní praxi, k odvolání nedoložil. Učinil tak teprve k žalobě. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce ani odlišnými rozhodnutími jiných správních orgánů neargumentoval a žalovaný tak neměl v tomto ohledu nač reagovat.
7. Krajský soud uvádí, že správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Této zásady se lze proto stěžovat dovolávat odkazem na čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě, jak žalobce činí v žalobě. Zásada tak byla žalobcem nesprávně aplikována. Poukázat lze v této souvislosti na bohatou a ustálenou judikaturu NSS, který např. v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, v reakci na totožné argumenty (ve věci tamního stěžovatele zastupoval týž advokát) uvedl: *V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS).*
8. Poněkud nepochopitelná je pro krajský soud skutečnost, že odlišná správní praxe, již se žalobce v žalobě dovolává, má dle jeho tvrzení spočívat v tom, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů nevychází správní orgán toliko z oznámení o uložení pokut. Z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že správní orgán I. stupně v posuzované věci zcela v souladu

s námitkou žalobce opatřil příkazový blok ze dne 21. 2. 2024, provedl kontrolu zápisu přestupku a obsahem bloku se ve svém rozhodnutí zabýval, stejně jako následně žalovaný (str. 3 napadeného rozhodnutí).

9. Krajský soud pouze pro pořádek v této souvislosti uvádí, že žalobce v žalobě používá zažitou starší terminologii „blokové řízení“ a „pokutový blok“, ačkoli zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zavedl jakožto nástupce blokového řízení (§ 112 odst. 6 uvedeného zákona), příkaz na místě, upravený v § 91 a 92 uvedeného zákona. Krajský soud však používá již terminologii odpovídající současné právní úpravě, nicméně s vědomím, že starší judikatura týkající se blokového řízení je zásadně použitelná i na ukládání pokut příkazem na místě.
10. Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 nebo ze dne 18. 10. 2022, č. j. 7 As 36/2021-54).
11. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek formou příkazu na místě, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí příkazového bloku, které by prokázaly, že byl žalobce skutečně na místě činu přítomen a byla mu pokuta formou příkazu na místě uložena, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
12. To, zda je třeba doplnit správní spis o vydané příkazové bloky, či jiná rozhodnutí, na jejichž podkladě bylo vytvořeno oznámení o uložení pokuty, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury NSS vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si příkazový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů (např. rozsudek NSS ze dne 8. 6. 2023, č. j. 9 As 131/2021-16). V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 NSS s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: *[...] oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost*

správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.

13. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalobce ve svém podání ze dne 8. 4. 2024 namítal nesouhlas s provedeným záznamem v registru řidičů a konkrétně uvedl, že přestupku číslo 2 ze dne 21. 2. 2024 se nedopustil. Správní orgán I. stupně žalobce výzvou ze dne 19. 4. 2024, č. j. MMPr/070856/2024/Ras vyzval k doplnění podání, na což žalobce reagoval podáním ze dne 29. 4. 2024, v němž uvedl, že podává námitku a dále toliko zopakoval tvrzení uvedená v předchozím podání. Správní orgán I. stupně vyžádal od Policie ČR kopii pokutového bloku ze dne 21. 2. 2024 a žalobce následně podal dne 28. 5. 2024 vyjádření, v němž uvedl konkrétní tvrzení, jimiž spáchání přestupku ze dne 21. 2. 2024 zpochybnil. Správní orgán I. stupně se zabýval na základě námitek žalobce náležitostmi pokutového bloku ze dne 21. 2. 2024 na str. 3 svého rozhodnutí, kde žalobce upozornil na existenci rozdílu mezi řízením o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů. Shledal, že tvrzení žalobce směřují právě do řízení o přestupku. Následně žalobce v odvolání namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval jeho námitkami doručenými dne 29. 4. 2024. Namítal, že mu byly odebrány body za přestupek, kterého se nedopustil, a nezkoumalo se, zda se jej dopustil či nikoli, a dále to, že se správní orgán I. stupně nezabýval vystavení pokutového bloku. Žalovaný se zpochybněnému záznamu věnoval na str. 3 napadeného rozhodnutí, kde žalobci mj. vysvětlil rozdíl mezi výše uvedenými typy řízení s tím, že správní orgán I. stupně nebyl oprávněn přezkoumávat vinu žalobce za přestupek nebo zda o přestupku bylo rozhodnuto správně, ale kontroloval výhradně existenci podkladů pro záznam bodů, správnost data, ke kterému byly body zapsány, a jejich počet. Následně se žalovaný věnoval uvedenému příkazovému bloku a jeho náležitostem.
14. Žalobce v žalobě zpochybňuje kromě příkazového bloku ze dne 21. 2. 2024 též ostatní pokutové bloky [viz žalobní bod d)]. Z výše popsaného obsahu správního spisu je však patrné, že žalobce v rámci správního řízení neuplatnil námitky proti jiným záznamům než záznamu o přestupku ze dne 21. 2. 2024. Neuvedl tak žádné konkrétní námitky, které by vyvolávaly v případě ostatních záznamů nutnost porovnávat obsah oznámení o uložení pokuty se samotnými příkazovými bloky, nenavrl ani doplnění dokazování o podkladová rozhodnutí o uložení pokut. Správní orgán I. stupně do správního spisu doplnil příkazový blok ze dne 21. 2. 2024. V případě ostatních záznamů však, neměl-li sám pochybnosti, nebyl povinen další příkazové bloky vyžadovat (srov. např. výše zmíněný rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 či ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44). Krajský soud proto shrnuje, že správní orgány vycházely z příkazového bloku v případě záznamu, kterého se týkala námitka žalobce. V ostatních případech nebyly povinny si další příkazové bloky opatřovat. Žalobní body a) a b) jsou tak nedůvodné.
15. Jak již soud shrnul výše, předmětem řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda delikt ní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému delikt nímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat

právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku.

16. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19).
17. Výčtem typových vad příkazových bloků bez vztahu ke konkrétním v posuzované věci relevantním podkladům, který žalobce učinil součástí žaloby jako žalobní bod c), se krajský soud pro jejich obecnost nezabýval. Pokutové bloky série X č. X a série X č. X, které žalobce v žalobě zmínil, nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobci, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji či nejvíce krasopisně vyplnit pokutový, resp. příkazový blok.
18. Žalobce následně v žalobě namítl i řadu vad konkrétních částí (kolonek) jednotlivých příkazových bloků. Jak však krajský soud uvedl výše, žalobce ve správním řízení nepodal žádnou konkrétní námitku proti jednotlivým záznamům, kromě záznamu o přestupku ze dne 21. 2. 2024, a správní orgány si tak ostatní relevantní příkazové bloky neobstaraly a nutně ani neřešily jejich náležitosti. Nevznesl-li žalobce v rámci správního řízení konkrétní námitku v souvislosti s ostatními přestupky, nebylo třeba, aby si správní orgány vyžádaly konkrétní pokutové bloky. Nyní v žalobě žalobce svojí argumentací zpochybnil prakticky veškeré náležitosti příkazových bloků (vymezení osoby pachatele přestupku, místo, doba, způsob spáchání přestupku, právní kvalifikaci včetně formy zavinění, výši uložené sankce, místo a datum vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě a převzetí žalobcem, podpis žalobce). Obsahově jsou tak i tyto námitky žalobce opět pouze obecné, šablonovité a neobsahují žádné konkrétní tvrzení o natolik závažné vadě, která by činila příkazové bloky nezpůsobilými podklady pro záznam bodů ve smyslu citované judikatury. Pokud by takto obecné a šablonovité námitky žalobce vznesl ve správním řízení, nebyly by správní orgány povinny si na jejich základě vyžádat pokutové bloky. Pokud by tuto povinnost neměl správní orgán, tím spíše ji nemá na základě takto obecných a šablonovitých námitek ani krajský soud. V tomto ohledu lze odkázat na závěr rozsudku NSS ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, odst. 24, že *správní orgány si musejí obstarat pokutové bloky jen tehdy, pokud účastník v souvislosti s daným přestupkem vznesl konkrétní námitku – jindy ne. Z této judikatury podle NSS naopak neplyne, že v situaci, kdy účastník ve správním řízení nic konkrétního nenamítal, se povinnost obstarat si pokutový blok a zabývat se jeho obsahem přenáší na krajský soud* (shodně též např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2024, č. j. 37 A 57/2024-38, odst. 26 a násl.).
19. Stejně šablonovité námitky vznesl žalobce i vůči příkazovému bloku ze dne 21. 2. 2024. S ohledem na naprostou obecnost námitky krajský soud toliko uvádí, že vyplněné údaje

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

v obstaraném bloku č. X jsou bez potíží čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci přestupce i skutku. V podrobnostech krajský soud odkazuje na hodnocení žalovaného uvedené na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí. Žalobní bod d) je tudíž také nedůvodný.

C. Závěr a náklady řízení

20. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 7. května 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu